

nogen Bøgt paa, hvad jeg siger" — det er sagtens ikke Tilfældet med Mange, men maaskee dog med Nogle — „til at stemme for Forslaget under Nr. 7, hvilket Forslag jeg altsaa ogsaa selv agter at stemme for." Men ved Afstemningen over dette Forslag Spalte 5068, svarede han dog med Nei.

Jeg har hidtil ikke havt Ordet ved Forhandlingerne om denne Sag, fordi jeg ingenlunde tiltroer mig nogen særdeles Indsigt i disse Spørgsmaal, navnlig med Hensyn til Retningen, men jeg har naturligtvis ved gennem flere Sæstioner at overvære og høre paa de grundige og udførlige Forhandlinger om denne Sag kunnet danne mig en bestemt og fast Mening om den Retning, jeg vil give Fortrinnet. Jeg glædede mig oprigtigt over, at denne Sag blev bragt for og blev bragt for, som den blev af den ærede Indenrigsminister, thi jeg troede, at man derved fik en Udsigt til, at Lovgivningsmagten nu endelig kunde komme til Rø med Hensyn til dette Spørgsmaal, at man nu endelig kunde komme til at faae de Jernbaneretninger i Sylland slaaede fast, som der for det Første skulde tænkes paa. Det forekom mig, at den ærede Minister stillede Sagen saa fornuftigt og rigtigt, at man maatte komme til en endelig Afgjørelse, og det var ligesom det Hensyn, der under anden Behandling bevægede mig til at stemme mod samtlige de Forslag, der vare stillede af Rigsdagsmænd, hvem jeg ellers i denne Sag har fulgt, og som gif ud paa at lægge Banen noget vestligere. Jeg stemte mod disse Forslag paa Grund af den Erklæring af den ærede Minister, at deres Antagelse vilde være det Samme som Lovens Forkastelse, hvorimod han med Hensyn til det daværende Forslag under Nr. 7 af Rigsdagsmanden for Mariager (A. Hage) udtalte, at med nogen Modification deri til tredie Behandling vilde han kunne modtage det. Dette Forslag vandt Thingets Fleertals Bifald, og for saavidt som den ærede Minister til tredie Behandling vilde stille noget Forslag til Forandring deri, maatte man haabe, at det kun vilde være Forslag til Modificationer. Men det forekommer mig, at denne Opræden fra den ærede Minister, som efter min Formening gav saa gode Udsigter til, at Loven endelig maatte finde

den lovgivende Magts Bifald, fra den Tid til nu er aldeles forandret; det forekommer mig, at den ærede Ministers Stilling nu er aldeles forskjellig fra den Stilling, han indtog lige indtil Afstemningen ved anden Behandling. Som Sagen nu foreligger, har jeg for mit Vedkommende intet andet Valg end at stemme for det, der blev vedtaget ved anden Behandling, idet jeg ikke kan gaae ind paa noget af de stillede Forslag. En af de Grunde, der nærmest gjorde, at jeg haabede paa og glædede mig ved denne Sag, var, som jeg har ytret, at jeg troede, man engang skulde komme til Ende med disse Forhandlinger; men uden Hensyn til, hvad der forøvrigt med Grund kan indvendes mod den ærede Ministers nu foreliggende Forslag, gaaer det jo ud paa, at Sagen ikke dermed er tilende; man skal endnu engang ved en ny Lovs Bearbejdelse have de samme Forhandlinger netop om Retningen, som man hidtil har havt, og som man ventede nu skulde ligge for sidste Gang. Dette er, mener jeg, kun at udsætte det brændende Spørgsmaal for at optage det igjen til en anden Tid, hvor man da langtfra staaer saa fri, som vi i dette Dørligt staae. Ja, vi vide jo Alle, at vi heller ikke staae frie nu, men vi vilde staae betydeligt mindre frie, naar der var vedtaget en Lov af det Indhold, som Ministerens Forslag nu gaaer ud paa, og vi da skulde vedtage en følgende Lov angaaende det antydede Stykke af Banens Retning. Min Stilling er altsaa den, at jeg maa stemme mod samtlige Endrings- og Underendringsforslag og holde mig til det, der blev vedtaget ved anden Behandling, og forsaavidt ikke disse Forslag blive forkastede, maa jeg stemme mod Loven. Der er ikke Andet for mig at gjøre efter den hele Stilling, Sagen nu har indtaget, og som jeg, jeg gjentager det, ene og alene kan see at være en Følge af Ministerens forunderlige Omslag med Hensyn til hans Stilling nu fra hvad den var indtil Afstemningen ved anden Behandling. Jeg kan forøvrigt henholde mig til, hvad der blev udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Mariager (A. Hage); de Lempesser, han antydede, skulde jeg ganske vist for mit Vedkommende, skøndt nødig, ikke have nægtet min Stemme, naar det havde været dem, der nu vare fremkomne, og jeg